

ת"פ 16855/03/23 - מדינת ישראל נגד בר אמסלם

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 16855-03-23 מדינת ישראל נ' אמסלם(עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	בר אמסלם (עציר)

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המייחס לו ארבעה אישומים כמפורט להלן:

על פי החלק הכללי של כתב האישום במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגוררו הוריו של הנאשם מאיר ואתי אמסלם בקריית ביאליק (להלן: "המתלון" ו - "נפגעת העבירה").

בתאריך 2.1.23 ניתן צו על ידי כבוד השופטת ליאת דהן חיון (במסגרת ה"ט 4314-01-23) במסגרתו נאסר על הנאשם בין היתר להטריד את המתלון ונפגעת העבירה הן בבית והן בעבודה, בכל דרך ובכל מקום, לרבות הטרדות טלפוניות וזאת עד ליום 9.1.23. בתאריך 9.1.23 הורחב הצו כך שנאסר על הנאשם להיכנס לבית ו/או להימצא במרחק של 200 מטר מהבית (להלן: "צו ההגנה").

אישום מספר 1

על פי עובדות אישום זה בתאריך 28.2.23 בשעה 09:30 או בסמוך לכך, הפר הנאשם את צו ההגנה באופן שהגיע לבית. משביקש ממנו המתלון שיעזוב את המקום, החל הנאשם לגדפו וסירב לעזוב את המקום עד אשר נאלץ המתלון להתקשר ללשכת הרווחה והאחרונים התקשר למוקד 100 של משטרת ישראל וביקשו לזמן שוטרים למקום.

בין התאריכים 2.1.23-26.2.23 הטריד הנאשם את המתלון ואת נפגעת העבירה באופן שהתקשר מספר רב של פעמים מהניידים שבחזקתו לנייד המתלון ולנייד נפגעת העבירה כ - 85 פעמים כמפורט בכתב האישום.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם - עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק - עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1082 (להלן: "חוק הבזק").

אישום מספר 2

על פי עובדות אישום זה, בתאריך 26.2.23 בשעה 01:40 או בסמוך לכך, הפר הנאשם את צו ההגנה באופן שהגיע לבית וסירב לעזוב את המקום עד אשר נאלץ להתלונן ולהתקשר למוקד 100 של משטרת ישראל ולזמן שוטרים למקום.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם - עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

אישום מספר 3

בתאריך 25.2.23 בשעה 01:40 או בסמוך לכך, הפר הנאשם את צו ההגנה באופן שהגיע לבית וסירב לעזוב את המקום עד אשר נאלץ המתלונן להתקשר למוקד 100 של משטרת ישראל ולזמן שוטרים למקום.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם - עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

אישום מספר 4

בתאריך 24.2.23 בשעה 18:50 או בסמוך לכך, הפר הנאשם את צו ההגנה באופן שהגיע לבית וסירב לעזוב את המקום עד אשר נאלץ המתלונן להתקשר למוקד 100 של משטרת ישראל ולזמן שוטרי למקום.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם - עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

ראיות לעונש

2. במסגרת הראיות לעונש הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם - ע/1 וכן הגישה גזר דין בתיק בו הורשע הנאשם בגין עבירות כלפי המתלונן - ע/2.

3. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העיד אחיו של הנאשם מר רון אמסלם. בעדותו סיפר העד כי הנאשם היה נתון במצב נפשי לא תקין והוריו על מנת לסייע לו הוציאו צו הרחקה על מנת שיקבל טיפול. והוסיף: **"אין להם בעיה לקחת אותו הביתה, פשוט היה במצב נפשי שלא אפשר להם להיות איתו בבית, הוא מתוך עצמו לא יכול להבין שמשהו לא בסדר איתו מבחינתו העולם לא בסדר. לא רצינו שיהיה עצור אלא שיעזרו לו. כל התהליך כואב לנו ואנו רוצים שישתחרר, לא עשינו את כל הדבר הזה בשביל שיעצר"**.

טיעונים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב - ע/3 והדגישה בטיעוניה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם. זאת ועוד ציינה ב"כ המאשימה שהנאשם הורשע רק בשנת 2022 בעבירות כלפי הוריו המבוגרים. ב"כ המאשימה ציינה תוך שהפנתה לפסיקה רלוונטית שמתחם הענישה לו עותרת המאשימה נע בין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בקצהו התחתון לבין עונש של 16 חודשי מאסר בפועל בקצהו העליון. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טענה כי ישנה רמת סיכון גבוהה מהנאשם לביצוע עבירות דומות בעתיד וכי מדובר במי שמכור לסמים והפנתה לאמור גם בחוות הדעת הפסיכיאטרית. המאשימה עתרה המאשימה לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית של מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי כספי למתלונן ולנפגעת העבירה וכן קנס כספי.

5. ב"כ הנאשם טען שהנאשם הודה בפתח משפטו והנה לדברי אחיו של הנאשם שהציג את עמדתה של משפחת המשיב והעובדה כי ביקשו שיקבל טיפול. ב"כ הנאשם טען שמדובר באירוע אחד וכי מדובר בהפרות שברף הנמוך ואינן כוללות אלימות או עבירות אחרות. כל מטרות של הנאשם כך נטען היתה למצוא מקום לינה. ב"כ הנאשם טען כי מצבו הרפואי של הנאשם יש בו כדי להשליך על מתחם הענישה והפנה לע/1 גזר הדין בעניינו של הנאשם והדברים שנקבעו על ידי סגן הנשיאה כבוד השופט יוסי טורס והפנה גם לחוות הדעת הפסיכיאטריות שהוגשו לתיק בית המשפט בעניינו של הנאשם. באשר למדיניות הענישה טען הסנגור כי מתחם הענישה במקרים חמורים יותר נע בין עונש של 6 חודשי מאסר לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. לפיכך עתר הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם עד כה.

6. הנאשם בדברו אמר שעשה מאמצים לשקם את המצב המשפחתי אבל לדבריו הרווחה לא נתנה לו הזדמנות. הנאשם אמר שהוא מתבייש על אמירותיו לאמו וביקש להשתחרר ממעצר.

דין והכרעה

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה

ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

8. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר"). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. כתב האישום שהנאשם הורשע על פי עובדותיו מתאר ארבעה מועדים בארבעה אישומים אך יחד עם זאת מדובר במסכת עבריינית אחת בעלת מכנה משותף ועבירות דומות.

משכך, אקבע מתחם עונש כולל בגין מכלול מעשיו של הנאשם. לצד האמור, יש ליתן את הדעת לכך שכל מעשה או עבירה יזכו להתייחסות ראויה במסגרת גזירת העונש. אפנה לעניין זה לעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק, (26.12.2013).

9. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרונות ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בכל אחד מהמקרים שבכתב האישום פגע הנאשם בזכותם של הוריו לשלווה ולביטחון אישי ללא מורא ולשלווה. יחד עם זאת מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם יש ליתן משקל לעמדתם הסלחנית של בני המשפחה שמכירים במצבו הנפשי של הנאשם והעובדה שעליו לקבל טיפול. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה בערכים חברתיים מוגנים פעם אחר פעם כשברקע המעשים לא רק מצבו הנפשי המורכב של הנאשם אלא גם עובדת היותו מכור לסמים.

10. מדיניות הענישה בעבירה של הפרת צווי בית המשפט נעה כאשר מדובר בעבירה אחת בין מאסר על תנאי ברף התחתון לבין עונש של מספר חודשי מאסר בפועל. בענייננו כאמור אין מדובר בעבירה אחת ויש לתת ביטוי לכך במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם.

קירבה לסייג לאחריות הפלילית

11. אומנם, הנאשם נושא באחריות פלילית למעשיו, ואין על כך חולק, אך גם אין מחלוקת כי הנאשם סובל ממצבים פסיכויטיים שנצפו בעבר על רקע של שימוש בסמים, כפי שהדברים עולים מחוות הדעת שהוגשו בעניינו של הנאשם וצוין עוד כי קיים רקע אורגני. מחוות דעת שהוגשה ביום 17.4.23 נרשם כי הנאשם סבל ממצב פסיכויטי. כמו כן יש לציין שבעברו הפלילי של הנאשם הליך משפטי שהופסק בשל אי כשירותו של הנאשם לעמוד לדין אפנה בעניין זה לע/1. מצבו הנפשי המורכב של הנאשם ובמיוחד העובדה שרק לאחרונה חרף טיפול שקיבל הנאשם נצפתה התנהגות על רקע פסיכויטי מביאים למסקנה כי יש בהם כדי להוות שיקול לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

12. לענין גזר הדין, אין ההגנה נדרשת להוכיח כי מדובר במחלת נפש אשר פוטרת מאחריות פלילית, אלא די בהפרעה נפשית, אשר יש בה כדי לגרום לפגיעה ביכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, או להימנע מעשיית המעשה, או להביא לכדי קרבה לסייג לאחריות הפלילית. לענין זה יפים דברי ביהמ"ש בע"פ 4312/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.12.12):

"שונים הם פני הדברים בשלב גזר הדין. בחיקוקים השונים העוסקים בהתחשבות במצבו הנפשי של נאשם לצורך גזירת עונשו (שכולם אינם חלים ישירות בעניינו) - לא מצאנו, כפי שהדבר קבוע בסעיף 34 ח הנ"ל, דרישה ברורה לקיומה של "מחלה". כך מדבר סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין רק על "יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו", וסעיף 40ט(א)(9) לחוק זה דן ב-"קרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'" (לחוק העונשין). באופן דומה, סעיף 300א(א) לחוק העונשין עוסק במצב של "הפרעה נפשית חמורה".

13. מכאן, הרי שדי שאקבע כי הנאשם סובל מהפרעות נפשיות משמעותיות, על מנת שיהיה בכך כדי להוות שיקול בקביעת מתחם העונש ההולם. אני סבורה כי לאור חוות הדעת הוכח כי יש במצב זה כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם. לענין זה ראו ע"פ 1865/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.1.14); רע"פ 6640/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.14); ע"פ 1727/14 **מימון נ' מדינת ישראל** (6.1.15).

14. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בנסיבות תיק זה בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון .

15. לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי לקולא או לחומרא.

16. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם אותו קבעתי הרי שלקולא לקחתי בחשבון את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום ולקיחת האחריות וכן את נסיבותיו האישיות של הנאשם. לחומרא יש לתת משקל לעובדה שלנאשם יש הרשעות קודמות והרשעתו האחרונה היא כלפי הוריו ויש בכך כדי ליתן משקל לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם.

17. סיכומי של דבר שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 28.2.23 .

3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור אחת או יותר מן העבירות בהן הורשע ויורשע בה.

בנסיבות תיק זה לא מצאתי לנכון להשית על הנאשם ענישה כלכלית, קנס או פיצוי כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ו' אייר תשפ"ג, 27 אפריל 2023, בנוכחות הצדדים.